

mulle mõnda kiusatust sündis. Sest aeast sadis lufisime ühheskoos maad mõda, teina warrastas furi, miina pissokesi ellajaid. Mis ial püdisime piddi wenna kombel jäggatud sama, agga ei olnud offad ial ühhesurused, waid teina wöttis parremad futäied ja andis mulle, mis tulle jäi. Olli Kriimfilm wassika ehk warsa rõwinud, wai oina ehk fikfolese kinni wötnud ja leidfin ma tedda parrajalt sagi kallal, mis teina küsis sippeldas: seal ärritas ta ammast ja irmutas mind urrisedes ärra, mis läbbi miina offa temale jäi. Sa kui kahhefeste ärga murdisime ehk lehma mahhakiskufime, siis tulli filmapilgul ta naine seitseme lapsaga ulgudes sögi kallale, ja pelletasid mind metsa. Ei mitte küllekondikestki andud enne mulle kunni üsna paljaks olli närritud; kõigega piddin leppima. Täno Jumalale! ma siiski nälga ei näinud. Kallist wana warra noffides toitfin ma sallamahti oma pääd, sest fulda, übbemat ja maud kallist naudi olli mul küllalt peidus; egga jõuaks praego raudwanter seitseme koormaga sedda warra ärraweddada.

Kuüninga kõrw sirgus piklemaks kui Reinowadderi warrandusest kulis, teina astus liggemale ja küsis: „Kust teie kallist wana warra saite? kust naudi endale pärrisite? Tunnistage awalikkult üles!“ Reinowadder wastas: „Mis kasso sest saaksin, kui warra ahtaksin salgama, egga ma surres kallist warrast middagi kasa wõi wõtta. Teie fundi-

ning sowimist mõda tahhan kõik awalikkust ilmutada; ei tohhi ma armastuse egga ädda pärrast middagi salla asja kauemine warjada, kuulge siis: se warra olli warrastatud! Mõningad ollid nõu piddanud ja wandega finnitunud: teile, aus kuüninga issand, otsa tehha, ja kui sel korral warra ni targal kombel nende järrelt ei oleks warrastatud, siis oleksite teie ammogi otsas. Pange tähhele, armoline issand! mis ma ütlen: teie ello ja õu seisid nimetud warra külles. Miina kaddund issa sai selle asja läbbi sure ädda siise, langes enne aego surma ja tulles karta — iggawese ufkatusse! Agga kõik sündis, armoline kuüningas üksnes teie kassoks.

Kui kuüningana ehmatades Reinowadderi kolledat juttu olli kuulnud, mis surest warrast ja abbi kasa surmast tunnistust andsid, ütles teina: „Miina nomin teid, armas Reinowadder! tulletage meele, mis pik tundmata teekäik teie jalge ees seisab! wähkendage kahhetsemise läbbi rasket inge koormat ja tunnistage meile tõt mõda sedda mõrtsuka luggu üles.“ — Kuüningas lissas jure: „Iggamees olgo wait! Reinowadder tulgo reddeli pealt mahha, astugo liggemale; meie tahhame asja ofust pikemalt läbbi kulata.“ Reinowadderi südda läks julgemaiks, teina tulli wihhameestele meelepahhanduseks reddeli pealt mahha, ning astus kuüninga ning kuüningasa liggemale, kes pikemalt salla asja läbbi tahtsid kulata. Müüd walmistas Reinowadder enast ue